

Rada ERÚ

Energetický regulační úřad
Masarykovo nám. 5, 586 01 Jihlava

Č. j.: 11287-37/2019-ERU

V Jihlavě dne 20. července 2021

R o z h o d n u t í

O rozkladech [REDACTED]

[REDACTED] (dále jen „účastník řízení“), proti výrokům I. – IV. a společnosti **ČEZ Distribuce, a.s.**, se sídlem Teplická 874/8, 405 02 Děčín IV - Podmokly, IČ: 247 29 035 (dále jen „poškozený“), proti výroku IV. rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 11287-31/2019-ERU ze dne 18. ledna 2021 (sp. zn. OSR-11287/2019-ERU), kterým Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, uznal účastníka řízení vinným ze spáchání přestupku podle § 91a odst. 1 písm. p) energetického zákona, kterého se měl dopustit tím, že v rozporu s § 46 odst. 12 energetického zákona [REDACTED] při provádění sklizně zemědělských plodin na pozemcích [REDACTED] kombajnem s žací lištou narazil do betonového podpěrného sloupu [REDACTED] na kterém je umístěno nadzemní kabelové vedení vysokého napětí, následkem čehož došlo k jeho pádu a jeho pádem k následnému poškození a pádu betonových podpěrných sloupů [REDACTED] a ohnutí konzolí na sloupech [REDACTED] včetně poškození kabelových vodičů, čímž účastník řízení nesplnil svou povinnost zdržet se v ochranném pásmu zařízení elektrizační soustavy jednání, kterým by mohl poškodit elektrizační soustavu nebo omezit nebo ohrozit její bezpečný a spolehlivý provoz a veškeré činnosti provádět tak, aby nedošlo k poškození energetických zařízení (**výrok I.**), za což mu byla uložena pokuta ve výši 85 000 Kč (**výrok II.**), povinnost náhrady nákladů řízení (**výrok III.**) a dále kterým poškozenému nebyl přiznán nárok na náhradu škody a kterým byl tento odkázán na soud (**výrok IV.**), Rada Energetického regulačního úřadu (dále též „Rada“) jako nadřízený správní orgán Energetického regulačního úřadu podle § 17b odst. 10 písm. b) energetického zákona rozhodla v souladu s § 96 odst. 2 energetického zákona ve spojení s § 90 odst. 1 písm. b) a c) a § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), na návrh rozkladové komise, ustavené podle § 152 odst. 3 správního řádu, takto:

I. Výrok I. rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 11287-31/2019-ERU ze dne 18. ledna 2021 (sp. zn. OSR-11287/2019-ERU) se mění a nahrazuje se výrokem následujícího znění:

„Obviněný z přestupku, [REDAKCE] (dále jen „účastník řízení“), se uznává vinným ze spáchání přestupku podle § 91a odst. 1 písm. p) energetického zákona, kterého se dopustil tím, že v rozporu s § 46 odst. 12 energetického zákona [REDAKCE] při provádění sklizně zemědělských plodin [REDAKCE] prováděné řidičem [REDAKCE] došlo prostřednictvím lišty kombajnu [REDAKCE] k nárazu a následnému pádu betonového podpěrného sloupu [REDAKCE] na kterém je umístěno nadzemní kabelové vedení vysokého napětí 22 kV, následkem čehož došlo k poškození a pádu betonových podpěrných sloupů [REDAKCE] a ohnutí konzol na sloupech [REDAKCE] včetně poškození kabelových vodičů, čímž účastník řízení nesplnil povinnost zdržet se v ochranném pásmu zařízení elektrizační soustavy jednání, kterým by mohl poškodit elektrizační soustavu nebo omezit nebo ohrozit její bezpečný a spolehlivý provoz a veškeré činnosti provádět tak, aby nedošlo k poškození energetických zařízení“.

II. Rozklad [REDAKCE] proti výrokům II. až III. rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 11287-31/2019-ERU ze dne 18. ledna 2021 (sp. zn. OSR-11287/2019-ERU) se zamítá a napadené rozhodnutí v uvedeném rozsahu potvrzuje.

III. Výrok IV. rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 11287-31/2019-ERU ze dne 18. ledna 2021 (sp. zn. OSR-11287/2019-ERU) se zrušuje a věc se vrací v tomto rozsahu Energetickému regulačnímu úřadu k novému projednání.

Odůvodnění:

I. Průběh správního řízení na prvním stupni

Energetický regulační úřad obdržel dne 11. listopadu 2019 jako věcně příslušný správní orgán podle § 18 energetického zákona podání označené jako odevzdání věci od Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Ústeckého kraje, [REDAKCE] (dále též „Policie ČR“), a to společně se spisovým materiálem vedeným [REDAKCE] Z uvedeného spisového materiálu vyplynulo, že [REDAKCE] jakožto řidič kombajnu, na pozemcích [REDAKCE] kde probíhala sklizeň obilí, nedodržel podmínky činnosti v ochranném pásmu 7 metrů od nadzemního vedení elektrické energie a nárazem do betonového podpěrného sloupu vedení došlo k jeho pádu, a jehož pádem následně k poškození dalších dvou sloupů a ohnutí konzol na dalších čtyřech sloupech a poškození vodičů o délce 400 metrů. Přitom došlo k pádu kabelových vodičů na kombajn s žací lištou a k poškození kombajnu.

Správní řízení bylo zahájeno 29. května 2020 doručením oznámení o zahájení správního řízení. O zahájení správního řízení byl v souladu se zákonem vyrozuměn též poškozený. Poškozený pak přípisem doručeným dne 11. června 2020 uplatnil nárok na náhradu majetkové škody v souhrnné výši 270 503 Kč.

Dne 17. června 2020 se účastník řízení svým přípisem vyjádřil v rámci probíhajícího správního řízení tak, že fakticky popřel své jednání a toto uzavřel tím způsobem, že se žádného přestupku nedopustil a obvinění z přestupku odmítá. Konkrétně uvedl, že jak vyplývá z fotodokumentace, k žádnému nárazu do sloupu nedošlo. Vodiče vysokého napětí byly vlivem zanedbané údržby v kombinaci s dlouhodobými tropickými teplotami prověšené a nesplňovaly předepsanou průjezdnou světlou výšku pod nimi. Vzhledem k absenci jakéhokoliv nárazu a vzhledem ke zvýšené prašnosti při sklizni nemohl řidič kombajnu prověšená lana vidět a včas zastavit. Lana se zřejmě zachytila o kombajn na přední části kabiny, která kromě jiných míst na kombajnu vykazovala poškození ocelovým lanem a elektrickým výbojem.

Správní orgán dne 27. srpna 2020 a 21. září 2020 vyzval poškozeného k doplnění podkladů, ten na obě výzvy odpověděl a doplnil podklady dne 3. září 2020 a dne 13. října 2020.

II. Napadené rozhodnutí

Rozhodnutím č. j. 11287-31/2019-ERU ze dne 18. ledna 2021 Energetický regulační úřad uznal účastníka řízení vinným ze spáchání přestupku podle § 91a odst. 1 písm. p) energetického zákona, a to jednáním specifikovaným ve výroku tohoto rozhodnutí, za což mu uložil pokutu ve výši 85 000 Kč a povinnost náhrady nákladů řízení v paušální výši. Dále v napadeném rozhodnutí Energetický regulační úřad odkázal poškozeného ve věci nároku na náhradu škody na soud.

Správní orgán nejdříve v napadeném rozhodnutí řešil zjištěný skutkový stav, když uvedl, že ze spisu Policie ČR vyplývá, že řidič kombajnu [redacted] při provádění sklizně žací lištou kombajnu na pozemcích [redacted] narazil do betonového podpěrného sloupu [redacted] na kterém je umístěno nadzemní kabelové vedení vysokého napětí, následkem čehož došlo k jeho pádu a jeho pádem došlo k následnému poškození a pádu betonových podpěrných sloupů [redacted] a ohnutí konzolí na sloupech [redacted] včetně poškození kabelových vodičů, čímž mělo dojít k porušení zákazu poškození elektrizační soustavy podle § 46 odst. 12 energetického zákona. Dále ze spisového materiálu vyplynulo, že ke shora uvedené události došlo na pozemcích, jež jsou zemědělsky obhospodařovány účastníkem řízení [redacted] Provozovatelem kombajnu je pak účastník řízení, který zajistil jeho obsluhu, řidiče kombajnu.

V napadeném rozhodnutí správní orgán posuzoval formální a materiální stránku přestupku. Formální stránka byla dle jeho názoru naplněna, neboť účastník řízení svým jednáním porušil povinnosti stanovené v § 46 odst. 12 energetického zákona. Naplnění materiální stránky přestupku pak správní orgán spatřil ve skutečnosti, že poškození elektrizačního zařízení je společensky škodlivé, neboť porušuje zájem společnosti na bezpečném a spolehlivém provozu distribuční soustavy a energetických zařízení, které zajišťují distribuci do odběrných míst. Distribuční soustava je zřizována a provozována ve veřejném zájmu.

Následně správní orgán přistoupil k uložení správního trestu, přičemž uvedl, že vzhledem k okolnostem případu rozhodl o trestu ve formě uložení pokuty. Při určování její výše zhodnotil jako přitěžující okolnost skutečnost, že poškozením elektrizačního zařízení došlo k jeho faktickému zničení bez možnosti využívat jej pro dodávku elektrické energie do distribuční sítě, což vedlo k postupnému omezení dodávky elektřiny [redacted] odběrných míst [redacted] a dále skutečnost neuhrazení škody ze strany účastníka řízení. Jako výrazně polehčující okolnost pak správní orgán vyhodnotil skutečnost, že účastník

řízení ještě nebyl před Energetickým regulačním úřadem správně trestán. Co se týká uložené pokuty, tak ta dle správního orgánu není pro účastníka řízení likvidační, je ovšem způsobilá vyvolat citelný zásah do majetkové sféry [REDAKCE] a je v souladu s rozhodovací praxí Energetického regulačního úřadu v obdobných případech.

Co se týká nároku poškozeného, účastník řízení dobrovolně škodu neuhradil. Poškozený v rámci řízení uplatnil nárok na náhradu škody v celkové výši 270 503 Kč, který se skládal z částky externích nákladů ve výši 254 321 Kč a z nákladů interních ve výši 16 182 Kč. K externím nákladům správní orgán uvedl, že z rámcové [REDAKCE] uzavřené mezi poškozeným a společností OMEXOM GA Energo s.r.o. vyplývají smluvené sazby za výkon, případně za hodinu prací a další částky za náklady bez specifikací, jak byly tyto částky stanoveny. K tomu poškozený doložil vystavenou fakturu a soupis provedených prací. K interním nákladům vyčísleným na 18 x 899 Kč/h poškozený nezaslal žádné doplňující informace a její výše vyplývá pouze z vyjádření poškozeného. Způsob jejího určení poškozený nijak neodložil ani neuvedl, jakým způsobem byly tyto náklady vynaloženy. Vzhledem ke shora uvedenému nepovažoval správní orgán nárokovanou škodu za spolehlivě zjištěnou, a tak s tímto nárokem odkázal poškozeného na soud.

III. Rozklad poškozeného

Proti výroku IV. rozhodnutí Energetického regulačního úřadu 11287-31/2019-ERU ze dne 18. ledna 2021, které bylo poškozenému doručeno téhož dne, podal poškozený dne [REDAKCE] rozklad.

Poškozený v rozkladu namítá, že správní orgán věc nesprávně posoudil, když mu nepřiznal nárok na náhradu škody a odkázal jej s celým uplatněným nárokem na náhradu škody na soud. Nepřiznání nároku na náhradu škody není důvodné, neboť bylo jednoznačně zjištěno, že v důsledku jednání účastníka řízení došlo k poškození zařízení elektrizační soustavy, čímž nepochybně vznikla poškozenému škoda. Poškozený poukazuje, kterými dokumenty škodu prokazoval, a toto uzavírá konstatováním, že uplatněnou škodu ve výši 270 503 Kč považuje za zjištěnou takovým způsobem, který splňuje požadavky na její nepochybné zjištění v rámci správního řízení. Pokud byl pak správní orgán toho názoru, že škoda v rámci správního řízení nebyla řádně doložena, tak měl správní orgán postupovat tak, že měl poškozeného vyzvat k doložení podrobnějších informací či k vysvětlení, případně po něm měl požadovat jiný doklad nebo měl ve svém rozhodnutí přiznat pouze spolehlivě zjištěnou část uplatněné škody a ve zbytku odkázat na soud.

Poškozený uvádí, že dle jeho názoru byly podmínky § 89 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), splněny, když byl prokázán vznik nároku a jeho výše a nárok na náhradu škody mu měl být přiznán. V závěru svého rozkladu poškozený navrhuje, aby Rada změnila výrok IV. tak, že poškozenému náhradu škody přizná ve výši 270 503 Kč.

IV. Rozklad účastníka řízení

Proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu 11287-31/2019-ERU ze dne 18. ledna 2021, které bylo účastníku řízení doručeno [REDAKCE] rozklad rovněž účastník řízení.

Účastník řízení uvedl k bodu 18 odůvodnění napadeného rozhodnutí, že není pravda, že by při šetření Policií ČR ve věci nespolutracoval, neboť byl velmi vytížen, a tak za sebe poslal svého otce jako odpovědného zástupce. K bodu 19 napadeného rozhodnutí uvedl, že z data kontroly elektrizačního zařízení učiněného poškozeným je zřejmé, že v té době vlivem nízkých teplot nemohlo být vedení provedené, tak jako při vysokých teplotách v době žní v létě, kde se vedení prověsí vlivem vysokých teplot. V rozkladu účastník řízení dále uvádí, jakým způsobem probíhalo pořizování fotodokumentace a dalších podkladů ze strany Policie ČR.

Závěrem rozkladu účastník řízení odkazuje na svá vyjádření ze dne 16. června 2020 a 2. prosince 2020 a odmítá svou vinu. Dále uvádí, že se Energetický regulační úřad nevypořádal s jeho námitkami a nechal v potaz výpověď jeho otce, ani svědků. V uvedených vyjádřeních účastník uvádí, že vzhledem k obsahu spisu je dle jeho názoru prokazatelné, že se přestupku nedopustil. Kombajn pak nemohl porazit betonový sloup nárazem, neboť na něm nebyla viditelná poškození. Dráty vodičů vysokého napětí pak měly být v kombinaci se zanedbanou údržbou a dlouhodobých vysokých teplot provedeny a neměly splňovat předepsanou průjezdnou výšku. Vodiče se dle názoru účastníka řízení měly zachytit o kombajn. Žádný z pracovníků, dle jednotlivých výpovědí, žádný náraz neviděl. Dále vypověděli, že by náraz řidič kombajnu musel jistě cítit. Co se týká poškození žací lišty, tak to mělo nastat o týden dříve v jiném místě.

V. Řízení o rozkladech

Rozklady účastníka řízení i poškozeného byly podány včas a splňovaly předepsané náležitosti. Na základě podaných rozkladů Rada po jejich projednání v rozkladové komisi zřízené podle § 152 odst. 3 správního řádu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise rozhodla tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozhodnutí, a to z následujících důvodů.

Podle § 98 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky odvolací správní orgán přezkoumává napadené rozhodnutí v plném rozsahu.

Po přezkumu napadeného rozhodnutí Rada dospěla k závěru, že rozhodnutí bylo mimo výrok IV. vydáno v souladu se zákonem, nicméně je namístě upřesnit výrok I. rozhodnutí co do popisu protiprávního jednání účastníka řízení. Co se tedy týká odůvodnění posouzení odpovědnosti účastníka řízení a uloženého trestu, lze v rámci tohoto rozhodnutí odkázat na odůvodnění napadeného rozhodnutí, neboť je zřejmé, že se účastník řízení přestupku dopustil, což také správní orgán přezkoumatelně odůvodnil.

Podle § 89 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky platí, že správní orgán uloží obviněnému povinnost nahradit poškozenému škodu, jestliže byla tato škoda způsobena spácháním přestupku, nebyla obviněným dobrovolně nahrazena a její výše byla spolehlivě zjištěna; jinak poškozenému nárok na náhradu škody nepřizná a odkáže ho s jeho nárokem na soud nebo jiný orgán veřejné moci. Obdobně postupuje rovněž v případě, kdy by zjišťování vedlo ke značným průtahům v řízení. Uvedené ustanovení vychází ze zásady procesní ekonomie. Pokud je možno v rámci řízení o přestupku způsobenou škodu a její výši spolehlivě zjišťovat, je namístě v rámci tohoto řízení i o příslušném soukromoprávním nároku rozhodnout. Naopak pokud by zjišťování těchto otázek významně přesahovalo předmět řízení či jeho účel, je namístě odkázat poškozeného na soud. I takové rozhodnutí však musí správní orgán srozumitelně a bez prvků svévole odůvodnit. Není smyslem možnosti odkázat poškozeného na soud alibisticky odmítat rozhodnutí o náhrady škody jen proto, že jde o další otázku, o níž

je nutno rozhodnout, to by bylo popřením § 89 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky, vždy je třeba zvážit konkrétní okolnosti případu. Tak tomu bylo podle názoru Rady i v tomto případě, kdy poškozený náhradu škody doložil relativně podrobně a srozumitelně. Poškozeným uplatňovaná náhrada škody byla přitom zjevně způsobena v souvislosti se spácháním přestupku a nebyla dobrovolně nahrazena, zbývalo tedy jen posoudit, zda byla spolehlivě zjištěna co do svojí výše.

Podle názoru Rady je minimálně část požadované náhrady škody ze strany poškozeného prokázána. Poškozený doložil, jaké náklady vynaložil v souvislosti s opravou poškozené části elektrizační soustavy u externího dodavatele. K tomu předložil i položkový seznam, který umožňuje případné přezkoumání důvodnosti uplatněných nákladů. Jejich výši z hlediska případné nepřiměřenosti by pak Energetický regulační úřad jakožto správní orgán příslušný k cenové regulaci v energetice měl být nepochybně schopen posoudit. Pokud správní orgán nějaké náklady považuje za sporné, tak podle názoru Rady měl nejdříve postupovat v souladu se zásadou ekonomie řízení vyjádřené v § 6 odst. 2 správního řádu, poškozený mohl být vyzván k dodání jiných podkladů nebo měl být dotázán s požadavkem na vysvětlení dokladů stávajících a již předložených Energetickému regulačnímu úřadu. Takováto výzva totiž nejen pro účastníka řízení, poškozeného, ale i pro správní orgán samotný představuje minimální náklady ve srovnání s novým projednáním náhrady škody před správním orgánem nebo v civilním soudním řízení, na které správní orgán poškozeného odkázal. Problematictější může být posouzení interních nákladů vynaložených poškozeným, v tomto směru by nepochybně bylo třeba vyžádat si případně upřesnění toho, jakým způsobem poškozený tyto náklady ocenil. Na závěr je třeba doplnit, že není vyloučeno škodu přiznat alespoň v části, v níž bude prokázána.

Co se týká námitek účastníka řízení ohledně spáchání přestupku, k těm Rada uvádí následující. Podle spisové dokumentace řidič kombajnu uvedl, že lištu kombajnu poškodil před projednávaným incidentem nárazem do jiného sloupu, což Policie ČR ověřila s kladným výsledkem. To by nasvědčovalo verzi prezentované účastníkem řízení o jiném způsobu spáchání přestupku. Pokud účastník řízení namítá, že kombajn nebyl viditelně poškozen, tak tento poškozen byl, nelze ovšem zcela s jistotou říci, které poškození bylo způsobeno kterým střetem, zda byla veškerá poškození způsobena tak, jak tvrdí účastník řízení dříve v jiném místě, či nikoli. Přesto je však tvrzení řidiče, že do sloupu ■■■■■ nenarazil, vysoce nepravděpodobné, protože jak konstatovala Policie ČR, i na poškozeném sloupu byly rýhy a otisk barvy. Z fotodokumentace pořízené Policií ČR vyplývá, že na sloupu ■■■■■ byly otěrem naneseny dvě barvy totožné s barvami žací lišty kombajnu, tedy k nějakému střetu sloupu a kombajnu dojít zákonitě muselo. Vyloučeno není, aby k těmto stopám došlo na zemi po pádu sloupu, nicméně verzi o najetí až do padlého sloupu je možno brát za méně pravděpodobnou, stejně jako verzi, že zachycením a stržením prověšených vodičů by došlo rovnou k pádu tří podpěrných sloupů a nikoliv např. jen ke stržení konzol s vodiči.

Z výpovědí jednotlivých pracovníků účastníka řízení pak plyne, že nikdo kvůli prašnosti či špatné viditelnosti dotčeného místa nemohl vidět, zda řidič kombajnu kombajnem do sloupu narazil či nikoli, tedy tuto skutečnost nemohou potvrdit, ani vyvrátit, neboť se nacházeli a pracovali na jiných místech než řidič kombajnu. Z úředního záznamu Policie ČR ze dne 29. července 2019 plyne, že se hlídka na místě spojila s oznamovatelem ■■■■■ ■■■■■ který jim sdělil, že nejdříve slyšel velkou ránu a až poté viděl, jak spadly sloupy el. vedení, od kterého vznikl požár na poli

otce účastníka řízení, tedy z tohoto vyjádření opět plyne, že muselo dojít k nějakému nárazu. Řidič kombajnu pak ve své výpovědi ze dne 12. srpna 2019 tvrdil, že se se svěřeným kombajnem držel od sloupů VN ve vzdálenosti 20 metrů. Toto tvrzení lze ovšem zpochybnit, když z protokolu z ohledání místa činu ze dne 29. července 2019, ale i z pořízených fotografií plyne, že v blízkosti sloupu [REDAKCE] bylo obilí ze severní strany kombajnem sklízeno, přičemž dle úředního záznamu ze dne 26. srpna 2019 mimo [REDAKCE]

[REDAKCE] vypověděl, že sklízel obilí podél cest a cyklostezky, tedy se kolem sloupu [REDAKCE] vůbec s dalším kombajnem nepohyboval, pohyboval se v jiných částech stejného pole. Ostatní zaměstnanci účastníka řízení v době pádu sloupů a vedení sklízeli obilí v úplně jiných místech, ne na poli, kde se vytýkaný skutek stal. Z uvedeného tedy podle Rady vyplývá, že řidič kombajnu sklízel obilí v bezprostřední blízkosti sloupu [REDAKCE]

Dle Rady tak lze uzavřít, že k poškození distribuční soustavy došlo prostřednictvím kombajnu řízeného [REDAKCE] jelikož jiná osoba či stroj, které by mohly způsobit takové poškození, se v rozhodné době na místě nenacházely, z dostupných podkladů vyplývá, že k pádu došlo v bezprostřední blízkosti a časové souvislosti pohybu stroje [REDAKCE]. S ohledem na zjištěné důkazy lze mít dále za velmi vysoce pravděpodobnou skutkovou verzi, že k poškození došlo právě nárazem lišty kombajnu.

Pokud pak účastník řízení uvádí, že kombajn zachytil prověšené elektrické vedení a nenarazil do samotného sloupu, bylo by přes výše uvedené takové tvrzení pro závěr o deliktovní odpovědnosti irelevantní. Podle § 46 odst. 3 energetického zákona je ochranné pásmo nadzemního vedení souvislý prostor vymezený svislými rovinami vedenými po obou stranách vedení ve vodorovné vzdálenosti měřené kolmo na vedení, přičemž pro vedení o vysokém napětí v napěťové rovině 22 kV bez izolace činí toto ochranné pásmo 7 m na obě jeho strany. Podle odst. 12 tohoto ustanovení je pak v ochranném pásmu i mimo ně každý povinen zdržet se jednání, kterým by mohl poškodit elektrizační soustavu nebo omezit nebo ohrozit její bezpečný a spolehlivý provoz a veškeré činnosti musí být prováděny činnosti tak, aby nedošlo k poškození energetických zařízení. Porušení této povinnosti je přestupkem podle § 91 odst. 1 písm. p) energetického zákona. Shora uvedené lze tedy shrnout tak, že i kdyby řidič kombajnu nenarazil do sloupu a nepoškodil tímto způsobem zařízení distribuční soustavy, ale pouze by kombajnem zachytil vodič a poškodil by zařízení distribuční soustavy ve stejné míře, jak je mu vytýkáno, byl by hnán k odpovědnosti za takový přestupek stejným způsobem.

Co se týká námitek účastníka řízení k bodu 18 napadeného rozhodnutí, tak tento bod vůbec nebyl stěžejní pro posouzení odpovědnosti účastníka řízení za přestupek, ani pro určení výše uloženého trestu, tento bod totiž nebyl vyhodnocen ani jako přítěžující, ani jako polehčující okolnost při jeho stanovování. Nejedná se tedy o vadu mající vliv na zákonnost rozhodnutí. Za bezpředmětnou je též třeba považovat námitku k bodu 19 napadeného rozhodnutí, neboť lze považovat za prokázané, že řidič kombajnu narazil s kombajnem účastníka řízení do sloupu [REDAKCE] a nezachytil kabelové vedení v jiném místě. I kdyby jej ovšem v jiném místě zachytil, byl by hnán k odpovědnosti za stejný přestupek, konkrétní způsob spáchání tedy nehraje v dané věci roli, důležité je, zda poškodil zařízení distribuční soustavy či nikoli.

Rada nicméně přistoupila k upřesnění výroku I. napadeného rozhodnutí o jeho doplnění v tom smyslu, že jednání, které je přestupkem, spáchal najatý řidič kombajnu [REDAKCE] jehož

jednání je účastníkovi řízení přičitatelné. Z obsahu tohoto výroku by se totiž jinak ne zcela přesně podávala, že poškození v rovině skutkové (nikoliv právní přičitatelnosti) způsobil účastník řízení sám.

VI. Závěr

Při přezkumu rozhodnutí Energetického regulačního úřadu v rozsahu podle § 98 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky Rada jako odvolací orgán vzhledem k výše uvedeným skutečnostem dospěla k závěru, že napadené rozhodnutí bylo s výjimkou výroku IV. vydáno v souladu s právními předpisy. Z tohoto důvodu o něm Rada rozhodla tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, tj. rozklad účastníka řízení zamítla a rozhodnutí potvrdila kromě výroku I., kde došlo ke změně ve smyslu jeho upřesnění. Nejedná se o změnu, která by změnila obsah či smysl výroku o vině. Co se týče výroku IV. napadeného rozhodnutí, Rada rozhodla o jeho zrušení a vrácení k novému projednání. V dalším řízení bude správní orgán povinen zvážit další postup ve věci nároku na náhradu škody, tedy zda poškozeného vyzve k doložení dalších podkladů pro náhradu škody či jejich vysvětlení, a následně rozhodnout o povinnosti účastníka řízení k náhradě škody.

Poučení o opravném prostředku:

Proti tomuto rozhodnutí není podle § 17b odst. 11 energetického zákona přípustný opravný prostředek.

Ing. Stanislav Trávníček, Ph.D., v.r.
předseda Rady Energetického regulačního úřadu

Obdrží:

ČEZ Distribuce, a.s.